

1. november 2011

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37, fremsætter jeg hermed nedenstående spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

Tre spørgsmål vedr. brædt-salg af forarbejdede grønlandske fødevarer

(Medlem af Inatsisartut Astrid Fleischer Rex, Demokraterne)

Begrundelse

I februar fremsatte jeg et § 37 om kalaaliaraq (brædtets) manglende adgang til salg af forarbejdede grønlandske fødevarer, som f.eks. lyngrøget ørred eller panertut (tørret fisk / kød).

Naalakkersuisoq for Erhverv, Ove Karl Berthelsen oplyste i sit svar, at en ændring af den gældende bekendtgørelse om levnedsmiddelvirkomheder forventedes sendt i høring hurtigst muligt, således at der vil blive mulighed for at sælge visse tilvirkede fødevarer på kalaaliaraq, dog under hensyntagen til fødevarerens sikkerhed.

Allerede tre måneder senere – d. 1. juni 2011 – blev et udkast til ny bekendtgørelse sendt i høring, sammen med et udkast til Naalakkersuisut-oplæg. Det fremgår af de to udkast, at Naalakkersuisut påtænker at udvide den meget begrænsede adgang til brætsalg af forarbejdede fødevarer. Lovlig forarbejdning af fødevarer på kalaaliaraq omfatter i dag kun plukning, rensning og udskæring. Men Naalakkersuisut påtænker at give brætteerne adgang til herudover at sælge forarbejdede fødevarer i form af tørrede kød- og fiskeprodukter samt saltede kød- og fiskeprodukter.

Dermed imødekommer Naalakkersuisut den kritik, der i forbindelse med åbningen af det nye kalaaliaraq i Nuuk, har været rettet mod begrænsninger i brædtets adgang til at sælge traditionelle grønlandske fødevarer. Men kun delvist.

Jeg beder på denne baggrund Naalakkersuisut besvare følgende spørgsmål:

1. Indfrysning

Den påtænkte ændring af bekendtgørelsen vil ikke indebære mulighed for indfrysning af fødevarer.

Er det Naalakkersuisuts vurdering, at indfrysning af fødevarer vil indebære en væsentligt større forøgelse af risikoen for levnedsmiddelforgiftninger end tilvirkning i form af tørring og saltning?

2. Røgning

Røgning er ligesom saltning og tørring en konserveringsmetode. Men mens den påtænkte ændring af bekendtgørelsen vil give brædterne mulighed for salg af saltede og tørrede produkter, vil brætsalg af røgede produkter fortsat ikke være lovligt. Det betyder, at forbrugerne ikke har mulighed for at købe en traditionel og højt værdsat delikatesse som lyngrøget ørred på brættet.

Tilsyneladende frygter Naalakkersuisut, at tilladelse af brætsalg af røgede produkter vil indebære en ikke uvæsentlig forøgelse af risikoen for levnedsmiddelforgiftninger. Men i årevis er der her i Nuuk (og sikkert også mange andre steder i landet) forekommet et uautoriseret salg af røgede ørred- og skællaksesider. Og mange røger til eget forbrug.

Er Naalakkersuisut bekendt med tilfælde af levnedsmiddelforgiftninger som følge heraf?

3. Bær og kvan

Det udkast til Naalakkersuisut-oplæg, som er indgået i høringsprocessen, kunne tyde på, at Naalakkersuisut anser salg af bær og kvan fra brættet for at være i strid med den gældende bekendtgørelse om levnedsmiddelvirksomheder. I hvert fald oplyses følgende i udkastet:

”I den virkelige verden overholdes de gældende begrænsninger til tilvirkning af fødevarer ikke, da der bl.a. sælges tørrede, saltede og røgede produkter af fisk samt hav- og landpattedyr tillige med både frugt og grøntsager. I Nuuk skete overtrædelserne af bekendtgørelsen primært på det tidligere bræt placeret ved Kolonihavnen. Sermersooq Kommune, som står for salget til det nye bræt, har dog valgt at følge de gældende regler” [...].

Jeg går ud fra, at der med ”frugt og grøntsager” menes f.eks. sortebær og kvan. Men jeg har svært ved at se, at brædt-salg af sortebær og kvan skulle stride mod bekendtgørelsen. Den indeholder ikke

bestemmelser, som begrænser Brædternes adgang til at sælge andre grønlandske fødevareprodukter end animalske (fisk, skaldyr, fugle og pattedyr).

Af § 1, stk. 8 i bekendtgørelsen fremgår det tvært imod, at salg af frugt og grøntsager i det fri er omfattet af bekendtgørelsens kapitel 15 om forhandling af levnedsmidler fra brædtet. Det må vel betyde, at salg af f.eks. sortebær og kvan lovligt kan ske fra brædtet, i hvert fald hvis brædtet er placeret udendørs.

Er der anden lovgivning, som er til hinder for, at et udendørs kalaaliaraq kan sælge sortebær og kvan? Og hvordan forholder det sig med et indendørs kalaaliaraq?

Spørgsmålene bedes besvaret inden for en frist på ti arbejdsdage.